

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः ॥

उभये वा एते प्रजापतेरध्यसृज्यन्त। देवाश्चासुराश्च। तान्न व्यजानात्। इमेऽन्य इमेऽन्य इति। स देवान् शूनकरोत्। तान्भ्यषुणोत्। तान्पवित्रेणापुनात्। तान्पुरस्तात्पवित्रस्य व्यगृह्णात्। ते ग्रहा अभवन्। तद्ग्रहाणां ग्रहत्वम्॥१॥

देवता वा एता यजमानस्य गृहे गृह्यन्ते। यद्ग्रहाः। विदुरेन देवाः। यस्यैवं विदुष एते ग्रहा गृह्यन्ते। एषा वै सोमस्याहुतिः। यदुपांशुः। सोमेन देवांस्तर्पयाणीति खलु वै सोमेन यजते। यदुपांशु जुहोति। सोमेनैव तद्देवांस्तर्पयति। यद्ग्रहा जुहोति॥२॥

देवा एव तद्देवान्गच्छन्ति। यच्चामसां जुहोति। तेनैवानुरूपेण यजमानः सुवर्गं लोकमेति। किं न्वेतदग्र आसीदित्याहुः। यत्पात्राणीति। इयं वा एतदग्र आसीत्। मृन्मयानि

वा ए॒तान्या॑सन्। तैर्दे॒वा न व्या॒वृत॑मगच्छन्। त ए॒तानि॑
दा॒रुम॑या॒णि पा॒त्रा॑ण्यपश्यन्। तान्य॑कुर्वत॥३॥

तैर्वै ते व्या॒वृत॑मगच्छन्। यद्दा॒रुम॑या॒णि पा॒त्रा॑णि भव॑न्ति।
व्या॒वृत॑मे॒व तैर्य॑ज॑मानो गच्छति। यानि॑ दा॒रुम॑या॒णि पा॒त्रा॑णि
भव॑न्ति। अ॒मुमे॒व तैर्लो॒कम॒भिज॑यति। यानि॑ मृ॒न्मया॑नि।
इ॒ममे॒व तैर्लो॒कम॒भिज॑यति। ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति। काश्च॑त॑स्रः
स्था॒लीर्वा॑य॒व्याः सोम॑ग्रह॑णी॒रिति॑। दे॒वा वै पृ॒श्निम॑दुहन्॥४॥

तस्या॑ ए॒ते स्तना॑ आसन्। इ॒यं वै पृ॒श्निः। तामा॑दि॒त्या
आ॑दि॒त्यस्था॒ल्या च॑तु॒ष्पदः प॒शून् दु॑हन्। यदा॑दि॒त्यस्था॒ली
भव॑ति। च॑तु॒ष्पद ए॒व तया॑ प॒शून् यज॑मान इ॒मां दु॑हे।
तामिन्द्र॑ उक्थ्यस्था॒ल्येन्द्रि॑यम॑दुहत्। यदु॑क्थ्यस्था॒ली
भव॑ति। इन्द्रि॒यमे॒व तया॑ यज॑मान इ॒मां दु॑हे। तां वि॒श्वे दे॒वा
आ॑ग्रयणस्था॒ल्योर्ज॑मदुहन्। यदा॑ग्रयणस्था॒ली भव॑ति॥५॥

ऊ॒र्जमे॒व तया॑ यज॑मान इ॒मां दु॑हे। तां म॑नु॒ष्या
ध्रु॒वस्था॒ल्याऽऽयु॑रदुहन्। यद्ध्रु॑वस्था॒ली भव॑ति। आ॒युरे॒व

तया॒ यज॑मान इ॒मां दु॑हे। स्था॒ल्या गृ॒ह्णाति॑। वा॒य॒व्येन॑
जुहोति। तस्मा॑दन्येन॒ पात्रे॑ण प॒शून् दु॑हन्ति। अ॒न्येन॒
प्रति॑गृह्णन्ति। अथो॑ व्या॒वृत्त॑मे॒व तद्यज॑मानो गच्छति॥६॥

ग्रहत्वं ग्रहा॑ जुहोत्य॑ कुर्वता दुहन्नाग्रयणस्थाली भवति नव च॥—————[१]

यु॒व॑ꣳ सु॒राम॑मश्विना। नमु॑चा॒वासुरे॑ सचा॑। वि॒पि॒पा॒ना
शु॑भस्पती। इन्द्रं॒ कर्म॑ स्वावतम्। पु॒त्रमि॑व पि॒तरा॑वश्विनो॒भा।
इन्द्रा॑वतं॒ कर्म॑णा द॒ꣳसना॑भिः। यत्सु॑रामं व्यपि॑बः शची॑भिः।
सर॑स्वती त्वा मघवन्नभीष्णात्। अहा॑व्यग्रे ह॒विरा॒स्येते॑।
सु॒चीव॑ घृ॒तं च॒मू इ॒व सोमः॑॥७॥

वा॒ज॒सनि॑ꣳ र॒यिम॒स्मे सु॒वीरम्॑। प्र॒श॒स्तं धे॑हि य॒शसं॑
बृ॒हन्त॑म्। यस्मि॒न्नश्वा॑स ऋष॒भास॑ उ॒क्षणः॑। व॒शा मेषा॑
अ॒वसृ॑ष्टास॒ आहु॑ताः। की॒ला॒ल॒पे सोम॑पृष्ठाय वे॒धसै॑।
हृ॒दा म॒तिं ज॑नय॒ चारु॑म॒ग्रये॑। नाना॒ हि वा॑ दे॒वहि॑तꣳ
सदो॑ मि॒तम्। मा सꣳसृ॑क्षाथां पर॒मे व्यो॑मन्। सुरा॒
त्वमसि॑ शु॒ष्मिणी॒ सोम॑ ए॒षः। मा मा॑ हिꣳसीः स्वां

योनिमाविशन्॥८॥

यदत्र शिष्टं रसिनः सुतस्य। यदिन्द्रो अपिबच्छर्चीभिः।
अहं तदस्य मनसा शिवेन। सोमं राजानमिह भक्षयामि।
द्वे स्रुती अशृणवं पितृणाम्। अहं देवानामुत मर्त्यानाम्।
ताभ्यामिदं विश्वं भुवनं समैति। अन्तरा पूर्वमपरं च
केतुम्। यस्ते देव वरुण गायत्रच्छन्दाः पाशः। तं त एतेनाव
यजे॥९॥

यस्ते देव वरुण त्रिष्टुच्छन्दाः पाशः। तं त एतेनाव यजे।
यस्ते देव वरुण जगतीच्छन्दाः पाशः। तं त एतेनाव यजे।
सोमो वा एतस्य राज्यमादत्ते। यो राजा सत्राज्यो वा
सोमेन यजते। देवसुवामेतानि हवींषि भवन्ति। एतावन्तो
वै देवानां सवाः। त एवास्मै सवान्प्रयच्छन्ति। त एनं पुनः
सुवन्ते राज्याय। देवसू राजा भवति॥१०॥

सोमं आविशन् यजे राज्यायैकं च॥—————[२]

उदस्थाद्देव्यदितिर्विश्वरूपी। आयुर्यज्ञपतावधात्। इन्द्राय

कृण्वती भागम्। मित्राय वरुणाय च। इयं वा अग्निहोत्री। इयं वा एतस्य निषीदति। यस्याग्निहोत्री निषीदति। तामुत्थापयेत्। उदस्थाद्देव्यदितिरिति। इयं वै देव्यदितिः॥११॥

इमामेवास्मा उत्थापयति। आयुर्यज्ञपतावधादित्याह। आयुरेवास्मिन्दधाति। इन्द्राय कृण्वती भागं मित्राय वरुणाय चेत्याह। यथायजुरेवैतत्। अवर्ति वा एषैतस्य पाप्मानं प्रतिख्याय निषीदति। यस्याग्निहोत्र्युपसृष्टा निषीदति। तां दुग्ध्वा ब्राह्मणाय दद्यात्। यस्यान्नं नाद्यात्। अवर्तिमेवास्मिन्पाप्मानं प्रतिमुञ्चति॥१२॥

दुग्ध्वा ददाति। न ह्यदृष्टा दक्षिणा दीयते। पृथिवीं वा एतस्य पयः प्रविंशति। यस्याग्निहोत्रं दुह्यमानं५ स्कन्दति। यदद्य दुग्धं पृथिवीमसक्तं। यदोषधीरप्यसंरद्यदापः। पयो गृहेषु पयो अघ्नियासु। पयो वत्सेषु पयो अस्तु तन्मयीत्याह। पय एवात्मन्गृहेषु पशुषु धत्ते। अप उपसृजति॥१३॥

अद्विरेवैनदाप्रोति। यो वै यज्ञस्यार्ते नानार्तं५ स५ सृजति।

उ॒भे वै ते तर्ह्या॑र्च्छतः। आ॒र्च्छ॑ति॒ खलु॑ वा ए॒तद॑ग्नि॒होत्र॑म्।
 यद्दु॒ह्यमा॑न॒ः॒ स्कन्द॑ति। यद॑भिदु॒ह्यात्। आ॒र्ते नाना॑र्तं य॒ज्ञस्य॑
 स॒सृ॑जेत्। तदे॒व या॒दृक्की॒दृक् हो॑त॒व्यम्। अथा॒न्यां दु॒ग्ध्वा
 पुन॑र्होत॒व्यम्। अना॑र्तेनै॒वार्तं॑ य॒ज्ञस्य॑ निष्क॑रोति॥१४॥

यद्यु॒द्धुत॑स्य॒ स्कन्दे॑त्। यत्ततोऽहु॑त्वा पुन॑रे॒यात्। य॒ज्ञं
 विच्छि॑न्ध्यात्। यत्र॒ स्कन्दे॑त्। तन्निषद्य पुन॑र्गृह्णीयात्।
 यत्रै॒व स्कन्द॑ति। तत॑ ए॒वैन॒त्पुन॑र्गृह्णाति। तदे॒व या॒दृक्की॒दृक्
 हो॑त॒व्यम्। अथा॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र्होत॒व्यम्। अना॑र्तेनै॒वार्तं॑
 य॒ज्ञस्य॑ निष्क॑रोति॥१५॥

वि वा ए॒तस्य॑ य॒ज्ञश्छि॑द्यते। यस्या॑ग्नि॒होत्रे॑ऽधि॒श्रिते॑ श्वाऽन्त॒रा
 धाव॑ति। रु॒द्रः खलु॑ वा ए॒षः। यद॑ग्निः। यद्गाम॑न्वत्या
 वर्तय॑त्। रु॒द्राय॑ प॒शूनपि॑ दध्यात्। अ॒प॒शुर्यज॑मानः स्यात्।
 यद॒पोऽन्व॑तिषि॒ञ्चेत्। अ॒नाद्य॑म॒ग्नेरापः॑। अ॒नाद्य॑मा॒भ्यामपि॑
 दध्यात्। गा॒र्हप॑त्या॒द्भस्मा॑दाय॑। इ॒दं विष्णु॑र्विच॑क्रम॒ इति॑
 वैष्ण॒व्यर्चा॑ऽऽह॑व॒नीया॑द्ध॒सय॑न्नु॒द्रवे॑त्। य॒ज्ञो वै विष्णुः॑।

य॒ज्ञेनै॒व य॒ज्ञं सन्त॑नोति। भस्म॑ना पु॒दमपि॑ वपति॒
शान्त्यै॑॥१६॥

वै दे॒व्यदि॑तिर्मु॒ञ्चति॑ सृ॒जति॑ करोति॒ करोत्या॒भ्यामपि॑ दध्यात् पञ्च॑ च॥—————[३]

नि वा ए॒तस्या॑हव॒नीयो॒ गार्ह॑पत्यं कामयते। निगार्ह॑पत्य
आहव॒नीयम्। यस्या॒ग्निमनु॑द्धृतं॒ सूर्यो॑ऽभि नि॒म्रोच॑ति।
दर्भेण॑ हि॒रण्यं॑ प्र॒बद्धा॑ पु॒रस्ता॑द्धरेत्। अथा॒ग्निम्।
अथा॑ग्नि॒होत्रम्। यद्धि॑रण्यं पु॒रस्ता॑द्धरति। ज्योति॑र्वै
हि॒रण्यम्। ज्योति॑रे॒वैनं॒ पश्य॑न्नुद्धरति। यद॒ग्निं पूर्वं॑
हर॒त्यथा॑ग्नि॒होत्रम्॥१७॥

भा॒गधे॒यैर्नै॒वैनं॒ प्रण॑यति। ब्रा॒ह्मण आ॑र्षेय उद्धरेत्। ब्रा॒ह्मणो
वै सर्वा॑ दे॒वताः। सर्वा॑भिरे॒वैनं॒ देवता॑भि॒रुद्ध॑रति।
अ॒ग्नि॒होत्रमु॑प॒साद्या॑तमि॒तोरा॑सीत। व्र॒तमे॒व ह॒तमनु॑
म्रियते। अन्तं॒ वा ए॒ष आ॒त्मनो॑ गच्छति। यस्ता॑म्यति।
अन्त॑मेष य॒ज्ञस्य॑ गच्छति। यस्या॒ग्निमनु॑द्धृतं॒ सूर्यो॑ऽभि
नि॒म्रोच॑ति॥१८॥

पुनः समन्यं जुहोति। अन्तेनैवान्तं यज्ञस्य निष्करोति।
वरुणो वा एतस्य यज्ञं गृह्णाति। यस्याग्निमनुद्धृतं
सूर्योऽभि निम्रोचति। वारुणं चरुं निर्वपेत्। तेनैव
यज्ञं निष्क्रीणीते। नि वा एतस्याहवनीयो गार्हपत्यं
कामयते। नि गार्हपत्य आहवनीयम्। यस्याग्निमनुद्धृतं
सूर्योऽभ्युदेति। चतुर्गृहीतमाज्यं पुरस्ताद्धरेत्॥१९॥

अथाग्निम्। अथाग्निहोत्रम्। यदाज्यं पुरस्ताद्धरति। एतद्वा
अग्नेः प्रियं धाम। यदाज्यम्। प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयति।
यदग्निं पूर्वं हरत्यथाग्निहोत्रम्। भागधेयेनैवैनं प्रणयति।
ब्राह्मण आर्षेय उद्धरेत्। ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः॥२०॥

सर्वाभिरेवैनं देवताभिरुद्धरति। पराची वा एतस्मै व्युच्छन्ती
व्युच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति। उषाः केतुना
जुषताम्। यज्ञं देवेभिरिन्वितम्। देवेभ्यो मधुमत्तम् स्वाहेति
प्रत्यङ्घ्रिषद्याज्येन जुहुयात्। प्रतीचीमेवास्मै विवासयति।
अग्निहोत्रमुपसाद्यातमितोरासीत्। व्रतमेव हतमनु म्रियते।

अन्तं वा ए॒ष आ॒त्मनो॑ गच्छति॥२१॥

यस्ताम्यति। अन्त॑मेष॒ यज्ञस्य॑ गच्छति। यस्या॒ग्निमनु॑द्धृत॒ः
सूर्यो॑ऽभ्यु॒देति॑। पुनः॑ स॒मन्य॑ जुहोति। अन्ते॑नै॒वान्तं॑
य॒ज्ञस्य॑ निष्क॑रोति। मि॒त्रो वा ए॒तस्य॑ य॒ज्ञं गृ॑ह्णाति।
यस्या॒ग्निमनु॑द्धृत॒ः सूर्यो॑ऽभ्यु॒देति॑। मै॒त्रं च॒रुं निर्व॑पेत्।
तेनै॒व य॒ज्ञं निष्क्री॑णीते। यस्या॑ह॒वनीये॑ऽनु॒द्वाते॒ गार्ह॑पत्य
उ॒द्वाये॑त्॥२२॥

यदा॑ह॒वनीय॑मनु॒द्वाप्य॑ गार्ह॑पत्यं म॒न्येत्। विच्छि॑न्ध्यात्।
भ्रातृ॑व्यमस्मै जनयेत्। यद्वै य॒ज्ञस्य॑ वास्त॒व्यं क्रि॒यते॑। तदनु॑
रु॒द्रोऽव॑चरति। यत्पूर्व॑मन्वव॒स्येत्। वास्त॒व्यम॒ग्निमुपा॑सीत।
रु॒द्रोऽस्य॑ प॒शून्धातु॑कः स्यात्। आ॒ह॒वनीय॑मु॒द्वाप्य॑।
गार्ह॑पत्यं म॒न्येत्॥२३॥

इ॒तः प्र॑थ॒मं ज॑ज्ञे अ॒ग्निः। स्वा॒द्योने॒रधि॑ जा॒तवे॑दाः।
स गा॑यत्रि॒या त्रि॒ष्टुभा॑ जग॑त्या। दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं वह॑तु
प्रजा॑न॒त्रिति॑। छन्दो॑भिरे॒वैन॑ः स्वा॒द्योनेः॑ प्रज॑नयति।

गार्हपत्यं मन्थति। गार्हपत्यं वा अन्वाहिताग्नेः पशव उप
तिष्ठन्ते। स यदुद्वायति। तदनु पशवोऽप क्रामन्ति। इषे
रय्यै रमस्व॥२४॥

सहसे द्युम्नाय। ऊर्जेऽपत्यायेत्याह। पशवो वै रयिः।
पशूनेवास्मै रमयति। सारस्वतौ त्वोत्सौ समिन्धातामित्याह।
ऋक्सामे वै सारस्वतावुत्सौ। ऋक्सामाभ्यामेवैनं
समिन्धे। सम्राडसि विराडसीत्याह। रथन्तरं वै सम्राट्।
बृहद्विराट्॥२५॥

ताभ्यामेवैनं समिन्धे। वज्रो वै चक्रम्। वज्रो वा एतस्य
यज्ञं विच्छिनत्ति। यस्यानो वा रथो वाऽन्तराऽग्नी याति।
आहवनीयमुद्वाप्य। गार्हपत्यादुद्धरेत्। यदग्ने पूर्वं प्रभृतं
पदं हि तै। सूर्यस्य रश्मीनन्वाततानं। तत्र रयिष्ठामनु
सं भरेतम्। सं नः सृज सुमत्या वाजवत्येति॥२६॥

पूर्वणैवास्यं यज्ञेन यज्ञमनु सन्तनोति। त्वमग्ने सप्रथा
असीत्याह। अग्निः सर्वा देवताः। देवताभिरेव यज्ञं

सन्तनोति। अ॒ग्नये॑ पथि॒कृते॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पेत्।
 अ॒ग्निमे॒व प॑थि॒कृत॑ꣳ स्वेन॑ भा॒गधे॒येनो॑प॒धाव॑ति। स ए॒वैनं॑
 य॒ज्ञियं॑ पन्था॒मपि॑ नयति। अ॒न॒ङ्घ्रि॒न्दक्षि॑णा। व॒ही ह्ये॑ष
 समृ॑द्ध्यै॥ २७ ॥

हरत्यथाग्निहोत्रं निम्रोचति हरेद्देवतां गच्छत्युद्धार्यैन्मन्थेद्रमस्व बृहद्विराडिति नवं च (नि वै
 पूर्वं त्रीणि निम्रोचति दुर्भेण यद्विरण्यमग्निहोत्रं पुनर्वरुणो वारुणं नि वा एतस्याभ्युदेति
 चतुर्गृहीतमाज्यं यदाज्यं पराच्युषाः पुनर्मित्रो मैत्रं यस्याहवनीयेऽनुद्वाते गार्हपत्यो यद्वै
 मन्थेदुद्धरेत्॥)॥ [४]

यस्य॑ प्रातः स॒वने॑ सोमोऽति॒रिच्य॑ते। माध्यं॑ दि॒नꣳ स॒वनं॑
 का॒मय॑मानोऽभ्यति॒रिच्य॑ते। गौर्ध॑यति म॒रुता॒मिति॑ धय॑द्वतीषु
 कुर्व॑न्ति। हि॒नस्ति॒ वै स॒न्ध्यधी॑तम्। स॒न्धीव॑ खलु॒ वा
 ए॒तत्। यत्स॒वन॑स्याति॒रिच्य॑ते। यद्वय॑द्वतीषु कुर्व॑न्ति। स॒न्धेः
 शान्त्यै॑। गा॒य॒त्रꣳ सा॒मं भ॑वति पञ्चद॒शः स्तोमः॑। तेनै॒व
 प्रा॑तः स॒वनान्न॑यन्ति॥ २८ ॥

म॒रुत्वंती॑षु कुर्व॑न्ति। तेनै॒व माध्यं॑ दि॒नात्स॒वनान्न॑यन्ति।

होतुश्चमसमनून्नयन्ते। होताऽनु शंसति। मध्यत एव यज्ञं
 समादधाति। यस्य माध्यं दिने सवने सोमोऽतिरिच्यते।
 आदित्यं तृतीयसवनं कामयमानोऽभ्यतिरिच्यते।
 गौरिवीतं सामं भवति। अतिरिक्तं वै गौरिवीतम्।
 अतिरिक्तं यत्सवनस्यातिरिच्यते॥२९॥

अतिरिक्तस्य शान्त्यै। बण्महां अंसि सूर्येति कुर्वन्ति।
 यस्यैवादित्यस्य सवनस्य कामेनातिरिच्यते। तेनैवेनं
 कामेन समर्धयन्ति। गौरिवीतं सामं भवति। तेनैव
 माध्यं दिनात्सवनान्नयन्ति। सप्तदशः स्तोमः। तेनैव
 तृतीयसवनान्नयन्ति। होतुश्चमसमनून्नयन्ते। होताऽनु
 शंसति॥३०॥

मध्यत एव यज्ञं समादधाति। यस्य तृतीयसवने
 सोमोऽतिरिच्येत। उक्थ्यं कुर्वीत। यस्योक्थ्येऽतिरिच्येत।
 अतिरात्रं कुर्वीत। यस्यातिरात्रेऽतिरिच्यते। तत्त्वै
 दुष्प्रज्ञानम्। यजमानं वा एतत्पशवं आसाह्यन्ति।
 बृहत्सामं भवति। बृहद्वा इमाँल्लोकान्दाधार। बार्हताः

प॒शवः॑। बृ॒ह॒तै॒वास्मै॑ प॒शून्दा॑धार। शि॒पि॒वि॒ष्ट॒व॒तीषु॑ कुर्वन्ति।
 शि॒पि॒वि॒ष्टो॑ वै दे॒वानां॑ पु॒ष्टम्। पु॒ष्ट्यै॒वैन॑ꣳ स॒म॒र्ध॒यन्ति॑।
 हो॒तुंश्च॑म॒सम॑नू॒न्न॒यन्ते॑। हो॒ताऽनु॑शꣳस॒ति। म॒ध्य॒त ए॒व य॒ज्ञꣳ
 स॒माद॑धाति॥ ३१॥

यन्ति स॒र्व॒न॒स्याति॑रि॒च्छन्ते॑ शꣳस॒ति दा॑धारा॒ष्टौ च॑॥—————[५]

ए॒कै॒को॒ वै ज॒न॒ता॒या॒मिन्द्रः॑। ए॒कं वा ए॒ता॒विन्द्र॑म॒भि
 सꣳसु॑नुतः। यौ द्वौ सꣳ सु॒नुतः॑। प्र॒जाप॑ति॒र्वा ए॒ष
 वि॒ता॒य॒ते। यद्य॒ज्ञः। तस्य॑ ग्रा॒वा॒णो द॒न्ताः॑। अ॒न्य॒त॒रं
 वा ए॒ते सꣳसु॑न्व॒तोर्नि॑र्ब॒प्स॒ति। पू॒र्व॒णोप॑सृ॒त्या दे॒वता॑
 इ॒त्याहुः॑। पू॒र्वोप॑सृ॒तस्य॑ वै श्रे॒या॑न्भवति। ए॒ति॒व॒न्त्या॒ज्यानि॑
 भ॒वन्त्य॑भि॒जित्यै॑॥ ३२॥

म॒रु॒त्व॒तीः प्र॒ति॒प॒दः। म॒रु॒तो वै दे॒वाना॑म॒प॒रा॒जि॒तमा॒य॒त॒नम्।
 दे॒वाना॑मे॒वाप॑रा॒जि॒त आ॒य॒त॒ने य॒त॒ते। उ॒भे बृ॑ह॒द्रथ॑न्त॒रे भ॑वतः।
 इ॒यं वा॒व र॑थ॒न्त॒रम्। अ॒सौ बृ॑हत्। आ॒भ्यामे॒वैन॑म॒न्त॒रैति॑।
 वा॒चश्च॑ म॒न॑सश्च। प्रा॒णाच्चा॑पा॒नाच्च॑। दि॒वश्च॑ पृथि॒व्याश्च॑॥ ३३॥

सर्वस्माद्वित्ताद्वेद्यात्। अभिवर्तो ब्रह्मसामं भवति।
 सुवर्गस्य लोकस्याभिवृत्तै। अभिजिद्भवति। सुवर्गस्य
 लोकस्याभिजित्यै। विश्वजिद्भवति। विश्वस्य जित्यै। यस्य
 भूयांसो यज्ञक्रतव इत्याहुः। स देवता वृद्ध इति।
 यद्यग्निष्टोमः सोमः परस्तात्स्यात्॥३४॥

उक्थ्यं कुर्वीत। यद्युक्थः स्यात्। अतिरात्रं कुर्वीत।
 यज्ञक्रतुभिरेवास्य देवता वृद्धे। यो वै छन्दाभिरभिभवति।
 स सः सुन्वतो रभिभवति। संवेशाय त्वोपवेशाय
 त्वेत्याह। छन्दांसि वै संवेश उपवेशः। छन्दाभिरेवास्य
 छन्दांस्यभिभवति। इष्टर्गो वा ऋत्विजामध्वर्युः॥३५॥

इष्टर्गः खलु वै पूर्वोऽर्घुः क्षीयते। प्राणापानौ मृत्योर्मा
 पातमित्याह। प्राणापानयोरेव श्रयते। प्राणापानौ मा
 माहासिष्टमित्याह। नैनं पुराऽऽयुषः प्राणापानौ जहितः।
 आर्तिं वा एते नियन्ति। येषां दीक्षितानां प्रमीयते। तं
 यदववर्ज्युः। क्रूरकृतमिवैषां लोकः स्यात्। आहर दहेति

ब्रूयात्॥ ३६॥

तं दक्षिणतो वेद्यै निधाय। सर्पराज्ञिया ऋग्भिः स्तुयुः। इयं
वै सर्पतो राज्ञी। अस्या एवैनं परिददति। व्यृद्धं तदित्याहुः।
यत्स्तुतमननुशस्तमिति। होता प्रथमः प्राचीनावीती
मार्जालीयं परीयात्। यामीरनुब्रुवन्। सर्पराज्ञीनां कीर्तयेत्।
उभयोरेवैनं लोकयोः परिददति॥ ३७॥

अथो धुवन्त्येवैनम्। अथो न्येवास्मै हुवते। त्रिः परियन्ति।
त्रयं इमे लोकाः। एभ्य एवैनं लोकेभ्यो धुवते। त्रिः
पुनः परियन्ति। षट्स्वम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवैनं
धुवते। अग्न आयूँषि पवस इति प्रतिपदं कुर्वीरन्।
रथन्तरसामैषाँ सोमः स्यात्। आयुरेवात्मन्दधते। अथो
पाप्मानमेव विजहतो यन्ति॥ ३८॥

अभिजित्यै पृथिव्याश्च स्यादध्वर्युर्ब्रूयाल्लोकयोः परिददति कुर्वीरुञ्जीणिं च॥ ——— [६]

असुर्यं वा एतस्माद्वर्णं कृत्वा। पशवो वीर्यमपं क्रामन्ति।
यस्य यूपो विरोहति। त्वाष्ट्रं बहुरूपमालभेत। त्वष्टा वै

रूपाणामीशे। य एव रूपाणामीशे। सोऽस्मिन्पशून् वीर्यं
यच्छति। नास्मात्पशवो वीर्यमपं क्रामन्ति। आर्तिं वा एते
नियन्ति। येषां दीक्षितानामग्निरुद्वायति॥३९॥

यदाहवनीयं उद्वायेत्। यत्तं मन्थेत्। विच्छिन्द्यात्।
भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। यदाहवनीयं उद्वायेत्। आग्नीध्रादुद्धरेत्।
यदाग्नीध्र उद्वायेत्। गार्हपत्यादुद्धरेत्। यद्गार्हपत्यं
उद्वायेत्। अत एव पुनर्मन्थेत्॥४०॥

अत्र वाव स निलयते। यत्र खलु वै निलीनमुत्तमं पश्यन्ति।
तदेनमिच्छन्ति। यस्माद्दारोरुद्वायेत्। तस्यारणीं कुर्यात्।
क्रुमुकमपि कुर्यात्। एषा वा अग्नेः प्रिया तनूः। यत्क्रुमुकः।
प्रिययैवैनं तनुवा समर्धयति। गार्हपत्यं मन्थति॥४१॥

गार्हपत्यो वा अग्नैर्योनिः। स्वादेवैनं योनेर्जनयति।
नास्मै भ्रातृव्यं जनयति। यस्य सोमं उपदस्येत्।
सुवर्णं हिरण्यं द्वेधा विच्छिद्य। ऋजीषेऽन्यदाधूनुयात्।
जुहुयादन्यत्। सोममेवाभिषुणोति। सोमं जुहोति। सोमस्य

वा अ॒भिषू॒यमा॑णस्य प्रि॒या त॒नूरु॑द॒क्राम॑त्॥४२॥

तत्सु॒वर्ण॑ꣳ हिर॑ण्यमभवत्। यत्सु॒वर्ण॑ꣳ हिर॑ण्यं कुर्वन्ति।
प्रि॒ययै॒वैनं॑ त॒नुवा॒ सम॑र्धयन्ति। यस्या॒क्री॒तꣳ सोम॑म॒प॒हरे॑युः।
क्री॒णी॒यादे॒व। सै॒व ततः॑ प्रायश्चित्तिः। यस्य॑ क्री॒तम॑प॒हरे॑युः।
आ॒दा॒राꣳश्च॑ फाल्गु॒नानि॑ चा॒भिषु॑णुयात्। गा॒य॒त्री यꣳ
सोम॑मा॒हर॑त्। तस्य॒ योऽꣳशुः प॒राऽप॑तत्॥४३॥

त आ॒दा॒रा अ॑भवन्। इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन्। तस्य॑ व॒ल्कः
परा॑ऽपतत्। तानि॑ फाल्गु॒नान्य॑भवन्। प॒शवो॒ वै फा॑ल्गु॒नानि॑।
प॒शवः॑ सोमो॒ राजा॑। यदा॑दा॒राꣳश्च॑ फाल्गु॒नानि॑ चा॒भिषु॑णोति।
सोम॑मे॒व राजा॑नम॒भिषु॑णोति। श्रु॒तेन॑ प्रातः स॒वने॑ श्री॒णीया॑त्।
द॒ध्रा म॒ध्यं दि॒ने॥४४॥

नी॒तमि॑श्रेण॑ तृतीयस॒वने॑। अ॒ग्नि॒ष्टोमः॑ सोमः॑ स्याद्रथन्त॒र-
सा॑मा। य ए॒व॒त्विजो॑ वृ॒ताः स्युः॑। त ए॒नं या॑जयेयुः।
एकां॑ गां दक्षि॑णां दद्या॒त्तेभ्य॑ ए॒व। पुनः॑ सोमं॑ क्रीणीयात्।
य॒ज्ञेनै॒व तद्य॒ज्ञमि॑च्छति। सै॒व ततः॑ प्रायश्चित्तिः। सर्वा॑भ्यो

वा ए॒ष दे॒वता॑भ्यः॒ सर्वे॑भ्यः पृ॒ष्ठेभ्य॑ आ॒त्मान॑मागुरते। यः
स॒त्राया॑गुरते॑। ए॒तावा॑न्खलु॒ वै पु॑रुषः। याव॑दस्य वि॒त्तम्।
स॒र्ववे॑द॒सेन॑ यजेत। सर्व॑पृष्ठोऽस्य॒ सोमः॑ स्यात्। सर्वा॑भ्य
ए॒व दे॒वता॑भ्यः॒ सर्वे॑भ्यः पृ॒ष्ठेभ्य॑ आ॒त्मानं॑ निष्क्रीणीते॥४५॥

उद्धार्यति मन्थेन्मन्थत्यक्रामत्पराऽपतन्मध्यन्दिन आगुरते पञ्च च॥—————[७]

पव॑मानः सुव॒र्जनः॑। प॒वित्रे॑ण विच॑र्षणिः। यः पो॒ता स पु॑नातु
मा। पु॒नन्तु॑ मा दे॒वज॑नाः। पु॒नन्तु॑ मन॑वो धि॒या। पु॒नन्तु॑ विश्वं
आ॒यवः॑। जा॒तवे॑दः प॒वित्र॑वत्। प॒वित्रे॑ण पु॒नाहि॑ मा। शु॒क्रेण॑
दे॒व दी॑द्यत्। अ॒ग्ने क्र॑त्वा॒ क्रतू॑ रनु॑॥४६॥

यत्ते॑ प॒वित्र॑म॒र्चिषि॑। अ॒ग्ने वि॑त॒तम॑न्त॒रा। ब्र॒ह्म ते॑न पु॒नीम॑हे।
उ॒भाभ्या॑ दे॒व स॑वितः। प॒वित्रे॑ण स॒वेन॑ च। इ॒दं ब्र॒ह्म
पु॒नीम॑हे। वै॒श्वदे॒वी पु॑न॒ती दे॒व्यागा॑त्। य॒स्यै ब॒ह्वीस्त्नु॑वो
वी॒तपृ॑ष्ठाः। तया॑ म॒दन्तः॑ सध॒माद्यै॑षु। व॒यं स्या॑म॒ पत॑यो
र॒यीणा॑म्॥४७॥

वै॒श्वान॒रो र॒श्मिभि॑र्मा पु॒नातु॑। वा॒तः प्रा॒णेने॑षि॒रो म॑यो॒भूः।

द्यावा॑पृथि॒वी प॒यसा॑ प॒योभिः॑ । ऋ॒ताव॑री य॒ज्ञिये॑ मा पुनीताम् ।
 बृ॒हद्भिः॑ स॒वित॒स्तृभिः॑ । व॒र्षि॑ष्ठैर्दे॒व म॒न्म॑भिः । अ॒ग्ने दक्षैः॑
 पु॒नाहि॑ मा । येन॑ दे॒वा अ॒पुन॑ता । येनाऽऽपो॑ दि॒व्यं क॑शः ।
 तेन॑ दि॒व्येन॒ ब्रह्म॑णा ॥ ४८ ॥

इ॒दं ब्रह्म॑ पुनीमहे । यः पा॒वमा॑नीर॒ध्येति॑ । ऋषि॑भिः सम्भृ॒तः
 र॒सम् । सर्व॑ स पू॒तम॑श्नाति । स्व॒दितं॑ मा॒तरि॑श्व॒ना ।
 पा॒वमा॑नीर्यो अ॒ध्येति॑ । ऋषि॑भिः सम्भृ॒तः र॒सम् । तस्मै॑
 सर॑स्वती दुहे । क्षी॒रः सर्पि॑र्मधू॒दक॑म् । पा॒वमा॑नीः
 स्व॒स्त्यय॑नीः ॥ ४९ ॥

सु॒दुघा॑ हि प॒यस्वतीः॑ । ऋषि॑भिः सम्भृ॒तो र॒सः ।
 ब्रा॒ह्म॒णेष्व॑मृतः हितम् । पा॒वमा॑नीर्दि॒शन्तु॑ नः । इ॒मं
 लो॒कम॑थो अ॒मुम् । का॒मा॒न्त्सम॑र्धयन्तु नः । दे॒वीर्दे॒वैः
 स॒माभृ॑ताः । पा॒वमा॑नीः स्व॒स्त्यय॑नीः । सु॒दुघा॑ हि घृ॒तश्चु॑तः ।
 ऋषि॑भिः सम्भृ॒तो र॒सः ॥ ५० ॥

ब्रा॒ह्म॒णेष्व॑मृतः हितम् । येन॑ दे॒वाः प॒वित्रे॑ण । आ॒त्मानं॑ पु॒नते॑

सदा॑। तेन॑ स॒हस्र॑धारेण। पा॒व॒मा॒न्यः पुन॑न्तु मा। प्रा॒जा॒प॒त्यं
प॒वि॒त्रम्। श॒तो॒द्या॒मं हिर॑ण्मयम्। तेन॑ ब्रह्म॒वि॒दो व॒यम्।
पू॒तं ब्रह्म॑ पुनीमहे। इन्द्रः॑ सुनी॒ती स॒ह मा पुना॑तु। सोमः॑
स्व॒स्त्या वरु॑णः स॒मी॒च्या। य॒मो राजा॑ प्रमृ॒णाभिः पुना॑तु मा।
जा॒तवे॑दा मो॒र्जय॑न्त्या पुनातु॥ ५१॥

अनु॑ रयीणां ब्रह्म॑णा स्व॒स्त्यय॑नीः सु॒दु॒घा हि घृ॑तश्चु॒त ऋषि॑भिः सम्भृ॑तो रसः पुनातु त्रीणि
च॥

[८]

प्र॒जा वै स॒त्रमा॑सत तप॒स्तप्य॑माना अ॒जु॒ह्वतीः। दे॒वा
अ॒पश्य॑श्चम॒सं घृ॑तस्य॒ पूर्णं॑ स्व॒धाम्। तमु॒पोद॑तिष्ठन्तम॒जु॒ह्वः।
तेना॑र्धमा॒स ऊ॒र्जम॑वा॒रुन्ध॑त। तस्मा॑दर्धमा॒से
दे॒वा इ॒ज्यन्ते। पि॒तरो॑ऽपश्य॑श्चम॒सं घृ॑तस्य॒ पूर्णं॑
स्व॒धाम्। तमु॒पोद॑तिष्ठन्तम॒जु॒ह्वः। तेन॑ मा॒स्यूर्ज॑मवा॒रुन्ध॑त।
तस्मा॑न्मा॒सि पि॒तृभ्यः॑ क्रियते। म॒नुष्या॑ अपश्य॑श्चम॒सं
घृ॑तस्य॒ पूर्णं॑ स्व॒धाम्॥ ५२॥

तमु॒पोद॑तिष्ठन्तम॒जु॒ह्वः। तेन॑ द्वि॒यीमूर्ज॑मवा॒रुन्ध॑त।
तस्मा॑द्वि॒रहो॑ म॒नुष्ये॑भ्य॒ उप॑ह्रियते। प्रा॒तश्च॑ सा॒यं च॑।

प॒शवोऽप॑श्य॒श्चम॑सं घृ॒तस्य॑ पूर्णं॒ स्व॒धाम्। तमु॑पोद॑तिष्ठन्त-
म॑जुहवुः। तेन॑ त्र॒यीमूर्ज॑मवा॒रुन्ध॑त। तस्मा॒त्रिर॑हः प॒शवः
प्रेर॑ते। प्रा॒तः स॑ङ्ग॒वे सा॒यम्। अ॒सुरा अप॑श्य॒श्चम॑सं घृ॒तस्य॑
पूर्णं॒ स्व॒धाम्॥५३॥

तमु॑पोद॑तिष्ठन्तम॑जुहवुः। तेन॑ संवत्स॒र ऊ॒र्जम॑वा॒रुन्ध॑त।
ते दे॒वा अ॑मन्यन्त। अ॒मी वा इ॒दम॑भूवन्। यद्व॒यं
स्म इति॑। त ए॒तानि॑ चातु॒र्मास्या॑न्यपश्यन्। तानि॑
नि॒रव॑पन्। तैरे॒वैषा॒न्तामूर्ज॑मवृ॒ञ्ज॑त। ततो॑ दे॒वा अ॑भूवन्।
पराऽसुराः॥५४॥

यद्य॑ज॑ते। या॒मेव दे॒वा ऊ॒र्जम॑वा॒रुन्ध॑त। ता॒न्तेना॑व॒रुन्धे॑।
यत्पि॒तृभ्यः॑ क॒रोति॑। या॒मेव पि॒तर॒ ऊ॒र्जम॑वा॒रुन्ध॑त।
ता॒न्तेना॑व॒रुन्धे॑। यदा॑वस॒थेऽन्नं॒ हर॑न्ति। या॒मेव म॑नु॒ष्या
ऊ॒र्जम॑वा॒रुन्ध॑त। ता॒न्तेना॑व॒रुन्धे॑। यद्व॒क्षिणां॑ ददा॑ति॥५५॥

या॒मेव प॒शव॒ ऊ॒र्जम॑वा॒रुन्ध॑त। ता॒न्तेना॑व॒रुन्धे॑।
यच्चा॑तु॒र्मास्यै॑र्यज॑ते। या॒मेवा॒सुरा॒ ऊ॒र्जम॑वा॒रुन्ध॑त।

तान्तेनावरुन्धे। भवत्यात्मना। परास्य भ्रातृव्यो
भवति। विराजो वा एषा विक्रान्तिः। यच्चातुर्मास्यानि।
वैश्वदेवेनास्मिँल्लोके प्रत्यतिष्ठत्। वरुणप्रघासैरन्तरिक्षे।
साकमेधैरमुष्मिँल्लोके। एष ह त्वावैतत्सर्वं भवति। य एवं
विद्वाँश्चातुर्मास्यैर्यजते॥५६॥

मनुष्या अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधामसुरा अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधामसुरा
ददात्यतिष्ठच्चत्वारि च॥ [९]

अग्निर्वाव संवत्सरः। आदित्यः परिवत्सरः। चन्द्रमा
इदावत्सरः। वायुरनुवत्सरः। यद्वैश्वदेवेन यजते।
अग्निमेव तत्संवत्सरमाप्नोति। तस्माद्वैश्वदेवेन यजमानः।
संवत्सरीणां स्वस्तिमाशास्त इत्याशासीत। यद्वरुण-
प्रघासैर्यजते। आदित्यमेव तत्परिवत्सरमाप्नोति॥५७॥

तस्माद्वरुणप्रघासैर्यजमानः। परिवत्सरीणां स्वस्तिमा-
शास्त इत्याशासीत। यत्साकमेधैर्यजते। चन्द्रमसमेव
तदिदावत्सरमाप्नोति। तस्मात्साकमेधैर्यजमानः।
इदावत्सरीणां स्वस्तिमाशास्त इत्याशासीत।

यत्पितृयज्ञेन यजन्ते। देवानेव तदन्ववस्यति। अथवा
अस्य वायुश्चानुवत्सरश्चाप्रीतावुच्छिष्येते। यच्छुनासीरीयेण
यजन्ते॥५८॥

वायुमेव तदनुवत्सरमाप्नोति। तस्माच्छुनासीरीयेण
यजमानः। अनुवत्सरीणां स्वस्तिमाशास्त इत्याशासीत।
संवत्सरं वा एष ईप्सतीत्याहुः। यश्चातुर्मास्यैर्यजन्त इति। एष
ह त्वै संवत्सरमाप्नोति। य एवं विद्वांश्चातुर्मास्यैर्यजन्ते।
विश्वे देवाः समयजन्त। तेऽग्निमेवायजन्त। त एतं
लोकमजयन्॥५९॥

यस्मिन्नग्निः। यद्वैश्वदेवेन यजन्ते। एतमेव लोकं जयति।
यस्मिन्नग्निः। अग्नेरेव सायुज्यमुपैति। यदा वैश्वदेवेन
यजन्ते। अथ संवत्सरस्य गृहपतिमाप्नोति। यदा
संवत्सरस्य गृहपतिमाप्नोति। अथ सहस्रयाजिनमाप्नोति।
यदा सहस्रयाजिनमाप्नोति॥६०॥

अथ गृहमेधिनमाप्नोति। यदा गृहमेधिनमाप्नोति।

अथाग्निर्भवति। यदाग्निर्भवति। अथ गौर्भवति। एषा वै
 वैश्वदेवस्य मात्रा। एतद्वा एतेषामवमम्। अतोतो वा
 उत्तराणि श्रेयांसि भवन्ति। यद्विश्वे देवाः समयजन्त।
 तद्वैश्वदेवस्य वैश्वदेवत्वम्॥६१॥

अथादित्यो वरुणः राजानं वरुणप्रघासैरयजत। स
 एतं लोकमजयत्। यस्मिन्नादित्यः। यद्वरुणप्रघासैरयजते।
 एतमेव लोकं जयति। यस्मिन्नादित्यः। आदित्यस्यैव
 सायुज्यमुपैति। यदादित्यो वरुणः राजानं वरुणप्रघासै-
 रयजत। तद्वरुणप्रघासानां वरुणप्रघासत्वम्। अथ सोमो
 राजा छन्दांसि साकमेधैरयजत॥६२॥

स एतं लोकमजयत्। यस्मिंश्चन्द्रमा विभाति।
 यत्साकमेधैरयजते। एतमेव लोकं जयति। यस्मिंश्चन्द्रमा
 विभाति। चन्द्रमस एव सायुज्यमुपैति। सोमो वै
 चन्द्रमाः। एष ह त्वै साक्षात्सोमं भक्षयति। य एवं
 विद्वान्त्साकमेधैरयजते। यत्सोमश्च राजा छन्दांसि च
 समैधन्त॥६३॥

तत्साकमेधानां साकमेधत्वम्। अथर्तवः पितरः
 प्रजापतिं पितरं पितृयज्ञेनायजन्त। त एतं लोकमजयन्।
 यस्मिन्नृतवः। यत्पितृयज्ञेन यजन्ते। एतमेव लोकं जयति।
 यस्मिन्नृतवः। ऋतूनामेव सायुज्यमुपैति। यदृतवः पितरः
 प्रजापतिं पितरं पितृयज्ञेनायजन्त। तत्पितृयज्ञस्य
 पितृयज्ञत्वम्॥ ६४॥

अथौषधय इमं देवं त्र्यम्बकैरयजन्त प्रथेमहीति। ततो वै
 ता अप्रथन्त। य एवं विद्वांस्त्र्यम्बकैर्यजन्ते। प्रथन्ते प्रजयां
 पशुभिः। अथ वायुः परमेष्ठिनं शुनासीरीयेणायजत। स
 एतं लोकमजयत्। यस्मिन्वायुः। यच्छुनासीरीयेण यजन्ते।
 एतमेव लोकं जयति। यस्मिन्वायुः॥ ६५॥

वायोरेव सायुज्यमुपैति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। प्र
 चातुर्मास्ययाजी मीयता (३) न प्रमीयता (३) इति।
 जीवन्वा एष ऋतूनप्येति। यदि वसन्ता प्रमीयते। वसन्तो
 भवति। यदि ग्रीष्मे ग्रीष्मः। यदि वर्षासु वर्षाः। यदि शरदि

श॒रत्। यदि॒ हेम॑न् हेम॒न्तः। ऋ॒तुर्भू॒त्वा सं॑वत्स॒रम॒प्येति॑।
सं॑वत्स॒रः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑तिर्वा॒वैषः॥६६॥

परि॒वत्स॒रमा॑प्नोति शु॒नासी॑रीयेण॒ यज॑न्तेऽज॒यन्त्सह॑स्र॒याजि॑नमा॒प्नोति॑ वैश्वदे॒वत्व॑ꣳ सा॑कमे॒धैर॑यजत
स॒मेध॑न्त॒ पितृ॑यज्ञ॒त्वं ज॑यति॒ यस्मि॑न्वा॒युरहे॑म॒न्तस्त्री॑णिं च॥—————[१०]

उ॒भये॑ यु॒वꣳ सु॒राम॑मुद॒स्थान्नि॑ वै य॒स्य प्रा॑तः स॒व॒न ए॒कैको॑ऽसु॒र्यं प॑व॒मानः॑ प्र॒जा वै
स॒त्रमा॑सता॒ग्निर्वा॑व सं॒वत्स॒रो द॑श॥१०॥

उ॒भये॑ वा उद॒स्था॒त्सर्वा॑भिर्म॒ध्यतो॑ऽत्र॒ वाव॑ ब्रा॒ह्म॒णेष्व॑थ॒ गृह॑मे॒धिन्ꣳ षट्॑र्ष॒ष्टिः॥६६॥

उ॒भये॑ वा वैषः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके चतुर्थः
प्रपाठकः समाप्तः॥